

Амазонки Моссаду. Жінки в ізраїльській розвідці

Чи знали ви про розвідоперації, з якими могли впоратися тільки жінки? Чи що «Моссад» навчає майже порівну чоловіків і жінок? Амазонки «Моссаду» — це не «слабка стать» чи «спокусниці», які працюють власним тілом, а повноцінні бійчині, за підготовкою рівні із чоловіками.

У цій книжці зібрано унікальні історії, що тривалий час були під грифом секретності, але заслуговують світової відомості. Вони про жінок, які рятували Ізраїль від ядерної небезпеки, розбивали скляну стелю, виживали під час Голокосту, вербували найкращих мусульманських агентів. Робили неможливе — часом надто дорогою ціною.

Ця книжка трансформує хибне уявлення про «Моссад» як про бондіану й таємну армію першокласних шпигунів, яких повно в кіно, серіалах і дешевих романах. У службі справді багато відважних чоловіків, але поруч з ними працюють не менш сміливі жінки. І ця історія - про них.



За підтримки родини Пивоварських

БЛАГОДІЙНИЙ ФОНД
БОРИСА ЛОЖКІНА

ЄВРЕЙСЬКА
КОНФЕДЕРАЦІЯ
УКРАЇНИ



Благодійний фонд
**ФУНДАЦІЯ ПІМНІ
КНЯЗІВ ОСТРОЗЬКИХ**
та родина Ю. В. Луценка

МІХАЕЛЬ БАР-ЗОХАР
НІССІМ МІШАЛЬ

АМАЗОНКИ МОССАДУ

ЖІНКИ В ІЗРАЇЛЬСЬКІЙ РОЗВІДЦІ

*Переклала з англійської
Катерина Дуса*

«НАШ ФОРМАТ» · КИЇВ · 2024

ЗМІСТ

<i>Вступ. Ліат — до авторів. Логемет розповідає</i>	9
<i>Додатковий розділ. Тріо. Ніна, Мерилін і Кіра</i>	11

ЧАСТИНА ПЕРША

АВАНГАРД

1 Сара Ааронсон. <i>Смерть на горі Кармель</i>	25
2 Йоланда Гармор. <i>Її підплічники були підбиті таємницями</i>	31
3 Шула Коен. <i>Месьє Шула, позивний «Перлина»</i>	48
4 Марсела Нінію. <i>Краще смерть, ніж мука</i>	75
5 Вальтрауд. <i>Загадкова пані Лотц</i>	89
6 Свобода!	104

ЧАСТИНА ДРУГА

МАЛИЙ ІССЕР ВЕРБУЄ АМАЗОНОК

7 Єгудіт Ніссіяху. <i>Фламенко в Буенос-Айресі, дівчина з Єрусалима</i>	115
8 Ізабель Педро. <i>Високі підбори в Каїрі</i>	133
9 Надін Фрей. <i>Трагічна історія кохання</i>	148

ЧАСТИНА ТРЕТЯ

ПАН МАЙК ХАРАРІ І ЙОГО ПАНІ

10 Майк. <i>1968</i>	157
11 Сильвія Рафаель (1). <i>Найвідоміша з усіх</i>	159
12 Яель. <i>Сценарій про англійську авантюристку</i>	185
13 Сильвія Рафаель (2). <i>Фіаско</i>	207
14 Даніель. <i>Пара закоханих шпигунів</i>	222
15 Еріка. <i>Дві жінки і терорист</i>	233

ЧАСТИНА ЧЕТВЕРТА
ПРОЗОРА ВОДА, НЕЗАЙМАНІ ПЛЯЖІ... Й ТАЄМНИЦЯ

16	Йола, Гіла, Ілана. <i>Далекий-далекий дайверський рай</i>	257
----	---	-----

ЧАСТИНА П'ЯТА
АЛІЗА МАґЕН І ЇЇ ДРУЗІ

17	Аліза, Лірон, Зігаль і Ріна. <i>Дівчинка, яка розбила скляну стелю</i>	279
18	Сінді. <i>Медова пастка без меду</i>	298
19	Лінда. <i>День, коли рамсад заплакав</i>	310
20	Діна і Семмі. <i>Ніч у Тегерані</i>	316
	<i>Епілог</i>	331
	<i>Бібліографія і джерела</i>	333

Амазонка — представниця племені жінок-воїнів
із грецької міфології.

Словник «МЕРРІАМ-ВЕБСТЕР»

Вступ

ЛІАТ — ДО АВТОРІВ

Логемет розповідає

Я — логемет, бійчиня «Моссаду».
Народилася в Ізраїлі, у Йорданській долині. Бійчиною «Моссаду» була останні 20 років. Свою справу роблю щиро й із захопленням. Важливо, щоб кожен з нас, бійців, відчував глибоку відданість захисту країни, наших родин і самих себе.

Але ще треба й блиску в очах.

Я брала участь в операціях під прикриттям у всьому світі. Умію будь-якої миті змінити особистість і зовнішність. За кордоном ви мене не впізнаєте: на вигляд я геть не така, якщо тільки не хочу привернути увагу [Ліат неймовірно вродлива, висока, блакитноока, з білявими кучерями]. Щоразу збуджуюся, коли з динаміка чую, як мій загін викликають до кімнати для інструктажу. Знаю, що щось має статися. Знаю, що вранішню каву питиму в Тель-Авіві, але уявлення не маю, у якому куточку Землі вечерятиму.

У місіях «Моссаду» жінки виконують усі завдання, абсолютно всі. Достоту як чоловіки. Є місії, у яких ми становимо більшість. Чоловіки приходять з армії. Вони знають процедуру: зброя — розвідка — шляхи й засоби. Я цього не знаю. Я десь посередині, у сірій зоні. Як жінка можу залишатися непримітною.

Коли ми, амазонки «Моссаду», читаємо про себе в газетах, то нас завжди називають «розкішними та неймовірними». Це дурня, нам таке не подобається. Набагато важливіше — ми абсолютно рівні з чоловіками. До речі, ви написали мені,

що серед бійчинь є й «технарки». Варто було написати «кібер-експертки, інженерки, комп'ютерниці».

Ви надіслали мені адресу кав'ярні, де ми зустрічаємося. Та ну, це несерйозно. Дайте мені будь-яку назву в Бангкоку, і я буду там о потрібній годині. Вказівки мені не потрібні. Можу знайти яке завгодно місце, де мені накажуть бути.

Мушу знати, як думати, як діяти відповідно до детального плану, але, якщо обставини зміняться, маю зуміти буквально за кілька секунд прийняти інші рішення. Такого нелегко навчитись, і це складно виконувати. Звісно, є правила, яких я маю дотримуватись під час місії та поза нею. Скажімо, у кав'ярні ніколи не сидітиму спиною до входу. Завжди розплачуватимусь за напої одразу ж, як мені їх принесуть, щоб будь-якої миті можна було піти. Коли за кордоном хтось мене впізнає й покличе на справжнє ім'я, я ніколи не озирнуся.

Повертаючись із місії, мушу вміти відразу ж звикнути до своєї справжньої особистості, до життя у своїй країні. Найбільше тішуся, коли прикордонники ставлять штамп у моєму паспорті. Уже в таксі дорогою додому повертаюся до справжньої себе. Це різка зміна. Сьогодні можу тримати в руках найскладніший апарат, який винайшли в Ізраїлі, а вже завтра у відчаї стоятиму, божеволіючи, перед зламаною пральною машиною.

Я розлучена, у мене дві доньки й син. Вони не знають, над чим я працюю. Молодша донька якось розмовляла зі мною про шпигунів, і я кинула: «Може, я могла б бути шпигункою?». І трирічка відказала: «Ти? Та ти не вмієш вдавати інших людей...».

Колись я зустрічалася з дуже заможним чоловіком, який намагався мене вразити. Усе розповідав, як мріє стати бійцем «Моссаду». «Ці люди вміють змінювати особистість отакот, — і клацнув пальцями. — Стоятимуть просто переді мною, і я не знатиму, хто вони насправді».

Глянула на нього — він був дуже високий, і я стояла в нього буквально під носом.

Додатковий розділ

Трю

Ніна, Мерилін і Кіра

Сьомого березня 2007 року. Ібрагім Отман вийшов з ліфта на четвертому поверсі готелю й попрямував до своєї кімнати, але побачив дивне видовище, яке змусило його зупинитися. Біля сусідньої кімнати на підлозі сиділа молода жінка і гірко плакала. Біля неї лежала велика срібляста валіза. Вона була по її твердій кришці кулаками, тиснула на дві застібки, намагаючись їх відкрити. Марно.

Отман на мить завагався, а тоді підійшов до неї.

— Що трапилося? — запитав він англійською. — Я можу чимось допомогти?

Жінка підвела заплакане обличчя:

— Валіза замкнена, — схлипнула вона. — А ключ я загубила. Не знаю як. Не знаю, що мені робити.

— Можливо, внизу, у реєстратурі... Може, вони знають...

— Нічого вони не знають! Я поклала у валізу гаманець з усіма документами й ключами від кімнати. Тепер не можу зайти. І... мої документи... гроші...

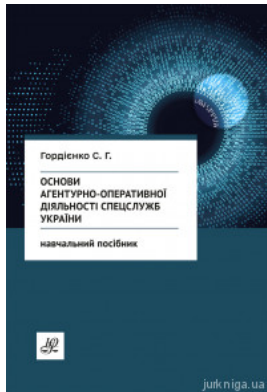
— Можу спробувати вам допомогти, — знову ніяково запропонував він.

— У вас не вийде.

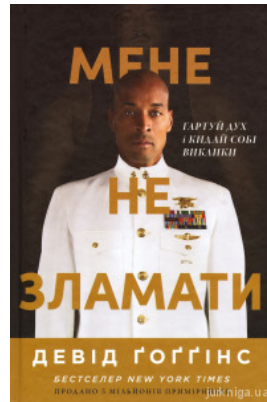
Він став біля неї на коліна і спробував відкрити застібки. Не вийшло.

— Може, усе ж зателефонувати вниз? — знову запитав він.

Книги, які можуть вас зацікавити



Основи
агентурно-оперативної
діяльності спецслужб
України



Мене не зламати.
Гартуй дух і кидай собі
виклики

Перейти до галузі права
Військове право



Перейти на сайт →